

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/878/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4212202540
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4212202540.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a členiek senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, v právnej veci žalobkyne: S. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom B., R. X/XX proti žalovanému: WALDEK, spol. s r. o., so sídlom Komárno-Nová Stráž, Dlhá 38/336, IČO: 36 557 005, zast. JUDr. Ladislavom Bohuniczkým, advokátom, so sídlom v Dunajskej Strede, Korzo Bélu Bartóka 5119/14F, o zaplatenie 500 eur s príslušenstvom oproti vydaniu veci, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 14. apríla 2015 č. k. 13C/55/2012-184, takto

rozhodol:

Odvolačný súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Žalobkyni sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom (tretím v poradí) súd prvého stupňa uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 350 eur a žalobkyňu vydať žalovanému vchodové dvere Secures S - 02, to všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť na účet Okresného súdu Komárno súdny poplatok za návrh v časti o zaplatenie vo výške 21 eur, za odvolanie žalovanej v časti o zaplatenie vo výške 21 eur, ako aj súdny poplatok za návrh v časti o vydanie vo výške 99,50 eura, to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. O trovách konania rozhodol tak, že žalobkyni náhradu trov konania nepriznal. Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 645 ods. 1, § 647 veta prvá, § 648 ods. 1, 2, § 649, § 48, § 457 Občianskeho zákonníka, § 18 ods. 4, § 18 ods. 6, § 2 písm. m), n) zák. č. 250/2007 Z. z., § 226 OSP a na základe výsluchu účastníkov konania, ako aj listinných dôkazov mal za preukázané, že na žalovaným dodaných a podľa záveru Krajského súdu v Nitre aj ním namontovaných dverách sa začali prejavovať vady, ktoré žalobkyňa u žalovaného reklamovala a žiadala ich odstrániť v záručnej dobe (24 mesiacov) ústnou reklamáciou netesnosti dverí z 31. 08. 2010, ako to uviedol žalovaný vo svojom reklamačnom liste 001/2010 dňa 03. 09. 2010, v ktorom potvrdil zahájenie reklamačného tovaru (asi konania) dňom 31. 08. 2010 a ako predpokladaný termín opravy uviedol deň 02. 09. 2010 s tým, že reklamácia bola vykonaná 03. 09. 2010 a v uvedený deň bola vykonaná oprava a potvrdená funkčnosť tovaru. Písomnou reklamáciou z 01. 12. 2010 žalobkyňa ani nie 6 mesiacov od realizovania dodávky dverí a ich namontovania, reklamovala u žalovaného osadenie dverí, ktoré podľa uvedenej reklamácie nedoliehajú, rozbité zámky a kovanie (dverí) neplniace svoju úlohu. Podľa reklamačného listu žalovaného 002/2010, dňom zahájenia reklamačného tovaru bol deň 02. 12. 2010 a ako predpokladaný termín opravy bol vyznačený deň 07. 12. 2010. Reklamácia bola „vykonaná“ konštatovaním žalovaného ako dodávateľa, že rozbitý zámok - nezistený, kovanie neplnia úlohu - nezistený, dvere premazané, nastavené a v uvedený deň bola vykonaná oprava a potvrdená funkčnosť tovaru. Ako bolo vybavené reklamovanie osadenia dverí a ich opakovane reklamovaná netesnosť, po vybavení skoršej reklamácie netesnosti dverí žalovaným dňa 03. 09. 2010, z uvedeného reklamačného listu žalovaného

zo 07. 12. 2010 nevyplýva. Odstránenie reklamovaných vád poprela aj žalobkyňa, až na ňou tvrdený rozbitý zámok, ktorý ako uviedla, nevedela obsluhovať, pričom manipulácia so zámkom dverí jej bola vysvetlená zamestnancom žalovaného dňa 07. 12. 2010 a odvtedy sa už táto vada dverí nevyskytla. Vybaviť reklamáciu jej zamietnutím z dôvodu neexistencie reklamovanej vady mohol žalovaný len na základe odborného posúdenia osoby určenej zákonom. Súd v danom prípade nie je viazaný záverom SOI zaujatým v jeho prípise z 09. 02. 2011, podľa ktorého reklamácia spotrebiteľky bola vybavená dňa 07. 12. 2010 opravou, najmä keď oprava netesnosti nevyplýva ani z reklamačného listu č. 002/2010 a ani žalovaný netvrdil, že vady netesnosti dverí reklamované žalobkyňou dňa 07. 12. 2010 opravil. Z uvedeného potom vyplýva, že žalovaný nevybavil reklamáciu ním dodaných a namontovaných dverí uplatnenú spotrebiteľkou zákonom predpokladaným spôsobom, keď opakovane reklamovanú netesnosť a osadenie dverí, ako aj vady kovania neplniaceho účel nebola vybavená žalovaným ani riadne a ani včas podľa § 18 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z. s prihliadnutím na § 18 ods. 6 citovaného zákona. S poukazom na márne uplynutie 30-dňovej lehoty na vybavenie uplatnenej reklamácie, žalobkyňa v súlade s § 18 ods. 4 citovaného zákona dôvodne odstúpila od zmluvy podľa § 48 ods. 1 OZ, s poukazom na § 18 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z. Podľa názoru súdu bol v danom prípade daný aj dôvod na odstúpenie žalobkyne od zmluvy podľa § 648 ods. 2 veta druhá OZ, keďže opätovne sa vyskytnutá netesnosť vchodových dverí do bytu žalovanej, po jej oprave z 03. 09. 2010, nepochybne bráni žalovanej v riadnom užívaní vchodových dverí do bytu, najmä keď žalobkyňa uviedla, že keď vonku fúka vietor, všetku špinu jej dofúka do chodby. Voľba práva zo zodpovednosti za vady je vecou spotrebiteľa, pričom voľbu musí urobiť bezodkladne po uplynutí 30-dňovej lehoty na vybavenie reklamácie. Touto voľbou je potom spotrebiteľ naďalej viazaný a nemôže ju dodatočne meniť. Žalobkyňa v danom prípade mala právo od zmluvy o dielo odstúpiť s právnymi následkami pre žalovaného - vrátiť zaplatenú a prijatú cenu dodávky a montáže dverí, oproti vydaniu dverí žalobkyňou. Preto má súd za to, že žalovaná dôvodne podaním z 30. 05. 2011 označeným ako „Odstúpenie od zmluvy o dielo“ zrušila zmluvu o dielo uzavretú so žalovaným dňa 19. 05. 2010. Podľa § 48 ods. 2 OZ, odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje. Podľa § 457 OZ, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal. Ustanovenie § 457 OZ upravuje spôsob aj rozsah povinností účastníkov zrušenej zmluvy k vráteniu vzájomného plnenia, keď práva a povinnosti oboch účastníkov zmluvy sú vzájomne podmienené a rovnako tak sú vzájomne podmienené ich nároky na vrátenie už prijatých plnení, pokiaľ bola ich zmluva zrušená. Obe zmluvné strany sú zároveň povinným i oprávneným z právneho vzťahu bezdôvodného obohatenia získaného plnením podľa zrušenej zmluvy. V prípade zmluvy o dielo sú vzájomnými a navzájom podmienenými plneniami zo strany zhotoviteľa dodanie a montáž dverí a zo strany objednávateľa zaplataenie ceny diela. Právo jednej zmluvnej strany na vydanie poskytnutého plnenia je teda podmienené jej povinnosťou vrátiť druhej zmluvnej strane to, čo podľa zmluvy od nej prijala. Zo zákona tak vzniká synalagmatický záväzok, v ktorom je povinnosť oboch strán k plneniu na seba vzájomne viazaná. Splnenia záväzku sa môže domáhať len ten, kto sám už svoj záväzok splnil, prípadne je pripravený ho voči druhému splniť. V tejto právnej veci žalobkyňa svoj nárok na zaplataenie ceny dodávky a montáže dverí viazala na splnenie jej vzájomnej povinnosti voči žalovanému na vydanie ním odovzdaného predmetu zmluvy o dielo - namontovaných a dodaných dverí - zrušenej v dôsledku odstúpenia žalobkyne od zmluvy. S poukazom na uvedené súd uložil žalovanému povinnosť uhradiť žalobkyňi preukázateľne ním od žalobkyne prijatú (pokladničný doklad č. PPD0086) cenu vo výške 350 eur a žalobkyňi uložil povinnosť vydať žalobcovi ním odovzdané a namontované dvere SECUREX S-02, to všetko v lehote určenej v súlade s § 160 ods. 1 OSP. Súd návrh žalobkyne v časti prevyšujúcej požadované peňažné plnenie nad sumu 350 eur právoplatne zamietol v poradí prvým rozsudkom z 18. 09. 2012. Z dôvodu, že žalobkyňa na pojednávaní vo veci dňa 18. 09. 2012 uviedla, že jej pôvodné vchodové dvere sú u nej v pivnici, súd v poradí prvým rozsudkom z 18. 09. 2012 právoplatne zamietol návrh žalobkyne aj v časti požadovaného vydania pôvodných vchodových dverí žalovaným.

V spore bola žalobkyňa čiastočne úspešná, pričom jej neúspech súd považoval za pomerne nepatrný, preto súd o náhrade trov celého konania, vrátane odvolacieho, rozhodol podľa § 142 ods. 3 OSP s prihliadnutím na § 224 ods. 3 OSP tak, že procesne úspešnej žalobkyňi súd náhradu trov konania nepriznal, keďže žalobkyňa postupom podľa § 151 ods. 1 nenavrhol rozhodnúť aj o náhrade trov konania. Navyše, žalobkyňi žiadne trovy ani nevznikli, keďže žalobkyňa ako spotrebiteľka je podľa § 4 ods. 2 písm. za/ zákona č. 71/1992 Zb. pri domáhaní sa ochrany svojho práva podľa zákona č. 250/2007 Z. z. oslobodená od platenia (súdneho) poplatku. S poukazom na uvedené súd v súlade s § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. uložil žalovanému v rozsahu úspechu žalobkyne zaplataiť súdny poplatok za návrh s viacerými nárokmi [o zaplataenie 350 eur podľa položky 1a) 21 eur a vydanie veci podľa položky 1b) 99,50

eur], s prihladením na poznámky pod číslom 6 k položke 1 sadzobníka súdneho poplatku (príloha 1 zákona č. 71/1992 Zb.), ako aj súdny poplatok za odvolanie žalovanej vo výške 21 eur.

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v zákonom stanovenej lehote odvolanie, odôvodniac ho tým, že základnou otázkou posúdenia celej veci je preukázanie uzatvorenia zmluvy o dielo medzi žalobkyňou a žalovaným. V konaní na krajskom súde, ktorý prejednával odvolanie žalovaného v konaní pod sp. zn. 9Co/69/2013, odvolací súd jednoznačne poukázal na skutočnosť, že žalobkyňa zaťažuje dôkazné bremeno na preukázanie uzatvorenia zmluvy o dielo so žalovaným. Žalobkyňa mala označiť a preukázať, kedy a s kým jednala ohľadne kúpy dverí a ich montáži. Vychádzajúc z tohto právneho názoru odvolacieho súdu potom súd prvého stupňa rozhodol, keďže žalobkyňa nevedela preukázať, že so žalovaným uzatvorila zmluvu o dielo, od ktorej by mohla platne odstúpiť. Žalovaný pritom celý čas tvrdil, že so žalobkyňou neuzatvoril zmluvu o dielo, iba kúpnu zmluvu, čo preukazujú aj všetky podklady ohľadne ceny, ktorú žalobkyňa uhradila 350 eur a ktorá nezodpovedala ani cene uvedenej v letáku, kde je uvedené, že žalovaný ponúka dvere aj s montážou za 500 eur. Vychádzajúc z uvedených skutočností a výsledku dokazovania súd prvého stupňa zamietol žalobu, poukazujúc aj na zmätočné prejavy žalovanej, keď žiadala o vydanie vymenených dverí, ktoré sa u nej nachádzajú. Žalobkyňa vo svojom odvolaní zo dňa 13. 01. 2014 neuviedla žiadne nové skutočnosti, ktoré by neboli zohľadnené v priebehu konania do tohto času. Vychádzajúc z uvedených skutočností a zo skutočnosti, že odvolací súd na webovej stránke súdu uverejnil oznam o verejnom vyhlásení rozsudku v uvedenej veci, žalovaný mal za to, že vo veci bude rozhodnuté vyhlásením rozsudku dňa 30. 10. 2014. Odvolací súd rozsudok nevyhlásil, ale rozhodol uznesením, ktorým napadnutý rozsudok prvého stupňa zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie s uvedením dôvodov, ktoré nie sú výsledkom dokazovania, ale len záverom odvolacieho súdu, že došlo k uzatvoreniu zmluvy o dielo. Odvolací súd pripustil i tú situáciu, že by montáž dverí realizoval subjekt odlišný od predávajúceho dverí, avšak aj konštatoval, že žalobkyňa jednala len so žalovaným. Podľa názoru odvolacieho súdu sa jednalo o osoby poverené na túto činnosť žalovaným, keďže so žiadnym iným subjektom žalobkyňa v tejto súvislosti nejednala. Na túto skutočnosť potom nemá vplyv to, či žalobkyňa konkrétne osoby vedela označiť alebo nie. Odvolací súd svoj názor, ktorým zaviazal aj súd prvého stupňa, vytvoril bez ohľadu aj na preukázanú skutočnosť - cenu dodaných dverí, ktorá bola nižšia ako propagovaná na letáku s montážou - čo nasvedčuje tomu, že montáž nerealizoval. Podľa záverov odvolacieho súdu žalovaný mal montáž pre žalobkyňu vykonať bezplatne. K dodaniu bezplatnej služby zo strany žalovaného nedošlo. Odvolací súd tiež zistil aj to, že žalobkyňa s nikým iným nerokovala ohľadne montáže - čo však nie je možné preukázať, ale odvolací súd to preukázal spôsobom, že to len skonštatoval a týmto svojim názorom zaviazal aj súd prvého stupňa a neusmernil ho, aby to žalobkyňa aj preukázala. Vychádzajúc z uvedeného má za to, že súd prvého stupňa na základe dokazovania dospel k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci, keďže svoje rozhodnutie mal oprieť aj o preukázané skutočnosti, a nielen o právny názor odvolacieho súdu založeného na uvedených skutočnostiach. Z uvedených dôvodov považoval rozhodnutie súdu prvého stupňa za nesprávne, pretože súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a toto rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Napadnutý rozsudok navrhol zmeniť a žalobu zamietnuť a žalovanému priznať trovy prvostupňového, ako aj odvolacieho konania.

Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 212 ods. 1 OSP bez prejednávania na nariadenom odvolacom pojednávaní a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné, preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

Žalobkyňa sa podaným návrhom, po jeho doplnení a po pripustení zmeny návrhu, domáhala od žalovaného zaplata sumy 500 eur s príslušenstvom s tým, že súčasne bude povinná vydať žalovanému ním dodané vchodové dvere Securex S-02 a žalovaný bude povinný vydať jej pôvodné vchodové dvere. Návrh odôvodnila tým, že v mesiaci jún 2010 si žalobkyňa objednala u žalovaného bezpečnostné dvere Securex za 500 eur s montážou, pričom zaplatila zálohu vo výške 250 eur a po osadení dverí dňa 08. 06. 2010 ďalších 244 eur, resp. 250 eur. Keďže osadenie dverí nebolo vykonané kvalitne, vo viacerých prípadoch ešte v mesiaci jún 2010 ústne reklamovala vady diela, pričom na základe reklamácií boli niektoré vady odstránené, ale nie všetky. Listom zo dňa 11. 02. 2010 uplatnila u žalovaného písomnú reklamáciu diela, v ktorej reklamovala nedoliehanie dverí, rozbité zámky a kovanie dverí. Reklamácia nebola vybavená. Listom zo dňa 30. 05. 2011 využila svoje právo na zrušenie zmluvy a žiadala od žalovaného vrátenie kúpnej ceny oproti vráteniu tovaru a osadenie pôvodných dverí.

Súd prvého stupňa rozsudkom (prvým v poradí) uložil povinnosť žalovanému zaplatiť žalobkyni sumu 350 eur a žalobkyni uložil povinnosť vydať žalovanému vchodové dvere Secures S -02, to všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Súd návrh v časti prevyšujúcej sumu 350 eur až do sumy 500 eur, v časti vydanie pôvodných vchodových dverí žalovanému a v časti o zaplatenie príslušenstva zamietol. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť na účet Okresného súdu Komárno súdny poplatok za návrh v časti o zaplatenie vo výške 21 eur a v časti o vydanie vo výške 99,50 eura, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Žalobkyni náhradu trov konania nepriznal. V dôsledku odvolania žalovaného odvolací súd uznesením zo dňa 6. júna 2013 č. k. 9Co/69/2013-112 rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej vyhovujúcej časti, v časti súdnych poplatkov a náhrady trov konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zamietnutie návrhu v časti prevyšujúcej sumu 350 eur až do sumy 500 eur, v časti vydania pôvodných vchodových dverí žalovanému a v časti o zaplatenie príslušenstva zostalo právoplatné. Predmetom konania potom zostalo uloženie povinnosti žalovanému zaplatiť žalobkyni sumu 350 eur oproti povinnosti žalobkyne vydať žalovanému vchodové dvere Securex S-02, o ktorom súd prvého stupňa rozhodoval v druhom rozsudku vo veci, ako aj v napadnutom rozsudku.

Podľa § 212 ods. 1 OSP odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný.

Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu, tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania, tak aj dôvodmi podaného odvolania (ktoré účastník môže meniť a dopĺňať len do uplynutia odvolacej lehoty). Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu.

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa bez nariadenia odvolacieho pojednávania v rozsahu a z dôvodov uvedených žalovaným v odvolaní a dospel k záveru, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav a vec správne posúdil po právnej stránke a svoje rozhodnutie i riadne odôvodnil v zmysle ustanovenia § 157 ods. 2 OSP, preto odvolací súd rozsudok v napadnutej zamietajúcej časti podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správny potvrdil, a keďže s odôvodnením napadnutého rozhodnutia sa stotožňuje, na tieto dôvody podľa § 219 ods. 2 OSP odkazuje.

Na zdôraznenie správnosti rozsudku súdu prvého stupňa, k námietkam žalovaného uvedeným v odvolaní odvolací súd dodáva, že skutočnosť, že odvolací súd po vyhlásení rozsudku súdom prvého stupňa (druhým v poradí) stanovil termín verejného vyhlásenia rozhodnutia, neznamená, že by odvolací súd vo veci nemohol rozhodnúť aj uznesením a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Nariadenie verejného vyhlásenia rozhodnutia je vedením konania a odvolací súd ním nie je viazaný. Súd prvého stupňa, viazaný názorom odvolacieho súdu v zrušujúcom uznesení, vychádzajúc z dokazovania, vykonaného súdom prvého stupňa správne uzavrel, že medzi účastníkmi konania došlo k uzatvoreniu zmluvy o dielo, predmetom ktorej bola montáž vchodových dverí Securex S-02 žalovaným ako zhotoviteľom diela pre objednávateľku diela - žalobkyňu. K takémuto záveru dospel po zohľadnení všetkých v konaní vykonaných dôkazov a to jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti, s čím sa odvolací súd stotožňuje, a pokiaľ žalovaný v odvolaní uvádzal, že podklady ohľadne ceny preukazujú, že žalobkyňa uhradila 350 eur, pričom táto suma nezodpovedá ani cene uvedenej v letáku, kde je uvedené, že žalovaný ponúka dvere aj s montážou za 500 eur, k tomu odvolací súd dodáva, že žalobkyňa už v návrhu, ako aj vo vyjadrení v priebehu konania uvádzala, že zaplatila zálohu 250 eur a potom ďalších 244 eur (resp. 250 eur), čo potom spolu korešponduje so sumou uvedenou v letáku. Uvádzala tiež to, že po dodaní dverí a zaplatení ďalších 250 eur jej pôvodné potvrdenie zobrali a nahradili ho potvrdením zo dňa 08. 06. 2010, a teda zostávajúcu čiastku 150 eur už nemá zdokladovanú. Toto tvrdenie žalobkyne v kontexte s inými, súdom prvého stupňa hodnotenými dôkazmi práve preukazuje to, že medzi účastníkmi konania bola uzatvorená zmluva o dielo. Takýto záver potvrdzuje aj to, že z vykonaného dokazovania vyplýva, že pracovníci žalovaného chodili vady montáže u žalobkyne odstraňovať, čo by neboli robili, ak by si boli vedomí toho, že montáž nevykonávali a predmetom zmluvy bola len kúpna zmluva. Pokiaľ žalobkyňa tvrdila, že s nikým iným okrem žalovaného nejednala, keďže ide o nekonanie, nie je možné toto tvrdenie preukázať, na druhej strane však žalovaný, pokiaľ tvrdí opak, teda, že žalobkyňa musela ohľadne montáže konať s niekým iným, pokiaľ mal o tom vedomosť, mohol to preukázať. Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny, preto ho podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP a v odvolacom konaní úspešnej žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože v odvolacom konaní jej žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.